

til at blive en nødvendig Luxus« for Kvinderne. — Dens Historie har ikke blot Interesse i og for sig, men er tillige et Vidnesbyrd om det Frmskridt, »Kvindesagen« har gjort i de sidste fjorten Aar.

»Den stammer« — som det udtaltes ved Foreningens »første Jubilæum«, dens tiende Generalforsamling, af dens daværende, og nuværende, med Akklamation gjenvalgte Formand — »fra en Tid, da Navnet Kvindesagen ikke eksisterede«, — »den oprettedes af nogle Damer, som følte det Tryk og den aandelige Indestængthed, hvorunder mange Kvinder led, uformuende saa vel som velstaaende, og da man hverken kunde eller vilde reformere i det store, tog man en lille Gjerning op.« I vore Dage kunde det at stifte en kvindelig Læseforening maaske synes meget fornuftigt og rimeligt og let; men den Gang maatte der »kæmpes haardt, og med Ihærdighed, Uegenlyttighed og Opofrelse kæmpede man Sagen igjennem.« — Stiftelsen af kvindelig Læseforening »er egentlig det første Skridt paa Emancipationens Bane; thi den løsede, om end nok saa lidt, Kvinden fra Hjemmet.«

Og det var et saare heldigt Skridt, netop paa den rigtige Vej. Denne Forening aabnede — og aabner — alle kjøbenhavnske Kvinder, som har Raad til at ofre ti Kroner om Aaret paa deres aandelige Behov, Adgang til al den Oplysning og Udvikling, som kan hentes fra Kjendskabet til Tidens og Dagens Litteratur. Og den har flere Muligheder i sig: Muligheden til ganske smaat at vænne Kvinden til at færdes i det offentlige Liv — det er jo dog ikke saa ringe en Del af dette, der i vore Dage er »Foreningsliv« —, og Muligheden til at blive et Møde- og Samlingssted for Kvinder med aandelige Interesser, som »her kunde diskutere og kæmpe om Tidens Strømninger, Ideer og Begivenheder og gjennem Debatten komme til Klarhed over egne Tanker og Livssyn.« Begge Muligheder er — i alt Fald til Dels — blevne til Virkelighed; derom vidner det bestandig større Antal, der deltager i Forhandlingen ved Generalforsamlingerne*), og derom vidner de smaa »Klubber«, der har dannet sig indenfor For-

*) i Begyndelsen var man saa beskeden at lade en Mand lede denne som Ordstyrer; nu har i mange Aar Kvinder med Held røgtet dette Hverv.